

Bruksela, 26 maja 2020 r.
REV1 – zastępuje zawiadomienie
z dnia 7 marca 2018 r.

ZAWIADOMIENIE DLA ZAINTERESOWANYCH STRON

WYSTĄPIENIE ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA Z UE A PRZEPISY UE W DZIEDZINIE HANDLU ELEKTRONICZNEGO I NEUTRALNOŚCI SIECI

Dnia 1 lutego 2020 r. Zjednoczone Królestwo wystąpiło z Unii Europejskiej i stało się „państwem trzecim”¹. Umowa o wystąpieniu² określa okres przejściowy, który kończy się dnia 31 grudnia 2020 r.³ Do tego czasu prawo Unii stosuje się w całości do Zjednoczonego Królestwa i na jego terytorium⁴.

W okresie przejściowym UE i Zjednoczone Królestwo będą prowadziły negocjacje w sprawie porozumienia dotyczącego nowego partnerstwa, przewidującego w szczególności strefę wolnego handlu. Nie jest jednak pewne, czy takie porozumienie zostanie zawarte i czy wejdzie w życie z końcem okresu przejściowego. W każdym razie skutkiem takiego porozumienia byłyby stosunki, które z punktu widzenia warunków dostępu do rynku znacznie różniłyby się od udziału Zjednoczonego Królestwa w rynku wewnętrznym⁵, w unii celnej UE oraz w obszarze podatku VAT i podatku akcyzowego.

Ponadto po zakończeniu okresu przejściowego Zjednoczone Królestwo będzie państwem trzecim w odniesieniu do wdrażania i stosowania prawa UE w państwach członkowskich UE.

Dlatego też wszystkim zainteresowanym stronom, a w szczególności podmiotom gospodarczym, przypomina się o sytuacji prawnej po zakończeniu okresu przejściowego.

¹ Państwo trzecie to państwo niebędące członkiem UE.

² Umowa o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7 („umowa o wystąpieniu”).

³ Okres przejściowy może, przed dniem 1 lipca 2020 r., zostać jednorazowo przedłużony o rok lub dwa lata (art. 132 ust. 1 umowy o wystąpieniu). Rząd Zjednoczonego Królestwa jak dotąd wykluczał takie przedłużenie.

⁴ Z zastrzeżeniem niektórych wyjątków przewidzianych w art. 127 umowy o wystąpieniu, z których żaden nie jest istotny w kontekście niniejszego zawiadomienia.

⁵ W szczególności umowa o wolnym handlu nie przewiduje takich zasad rynku wewnętrznego (w obszarze towarów i usług), jak zasada wzajemnego uznawania, zasada kraju pochodzenia i harmonizacja. Umowa o wolnym handlu nie znosi również formalności celnych i kontroli celnych, w tym formalności dotyczących pochodzenia towarów i materiałów użytych do ich wytworzenia, ani zakazów i ograniczeń przywózowych i wywózowych.

Porady dla zainteresowanych stron:

Zainteresowanym stronom, w szczególności dostawcom usług społeczeństwa informacyjnego (np. stron internetowych dla przedsiębiorstw, platform internetowych, wyszukiwarek internetowych) mającym siedzibę w Zjednoczonym Królestwie, zaleca się, aby dokonali oceny skutków zakończenia okresu przejściowego w świetle niniejszego zawiadomienia.

Uwaga:

Niniejsze zawiadomienie nie odnosi się do:

- przepisów UE dotyczących zakupu online z późniejszą dostawą paczki;
- przepisów UE dotyczących blokowania geograficznego; ani
- przepisów UE dotyczących podatku VAT.

Zawiadomienia dotyczące tych kwestii zostały już opublikowane lub są w przygotowaniu⁶.

Po zakończeniu okresu przejściowego przepisy UE w dziedzinie świadczenia usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności dyrektywa 2000/31/WE (dyrektywa o handlu elektronicznym)⁷ oraz rozporządzenie (UE) 2015/2120 (rozporządzenie w sprawie dostępu do otwartego internetu)⁸, nie będą już mieć zastosowania do Zjednoczonego Królestwa. Wiąże się to w szczególności z następującymi konsekwencjami:

1. ZASADA KRAJU POCHODZENIA (HANDEL ELEKTRONICZNY)

Zgodnie z klauzulą dotyczącą rynku wewnętrznego (zwaną również zasadą kraju pochodzenia) zawartą w art. 3 dyrektywy w sprawie handlu elektronicznego, dostawca usług społeczeństwa informacyjnego⁹ podlega prawu państwa

⁶ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/preparing-end-transition-period_pl

⁷ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178 z 17.7.2000, s. 1).

⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2120 z dnia 25 listopada 2015 r. ustanawiające środki dotyczące dostępu do otwartego internetu, Dz.U. L 310 z 26.11.2015, s. 1.

⁹ Usługę społeczeństwa informacyjnego definiuje się jako „każdą usługę normalnie świadczoną za wynagrodzeniem, na odległość, drogą elektroniczną i na indywidualne żądanie odbiorcy usług” (zob. art. 1 ust. 1 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1535 z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, Dz.U. L 241 z 17.9.2015, s. 1).

członkowskiego UE, w którym ma siedzibę, a nie różnym przepisom państw członkowskich UE, w których świadczone są jego usługi, mimo że klauzula dopuszcza pewne wyłączenia. Klauzula ta została uzupełniona zasadą zakazującą stosowania systemów uprzednich zezwoleń i podobnych wymogów mających zastosowanie konkretnie i wyłącznie do dostawców tych usług (art. 4 dyrektywy o handlu elektronicznym). Ponadto w dyrektywie określono pewne podstawowe wymogi dotyczące informacji, które należy przekazywać użytkownikom, zawierania umów w internecie oraz komunikacji handlowej przez internet (art. 5–11 dyrektywy o handlu elektronicznym). W niektórych przypadkach odpowiedzialność usługodawców będących pośrednikami jest ograniczona (sekcja 4 dyrektywy o handlu elektronicznym).

Po zakończeniu okresu przejściowego podmioty świadczące usługi społeczeństwa informacyjnego mające siedzibę w Zjednoczonym Królestwie nie będą już mogły powoływać się na zasadę kraju pochodzenia ani na wyżej wspomnianą zasadę wyłączającą systemy uprzednich zezwoleń. Podstawowe wymogi informacyjne określone w dyrektywie o handlu elektronicznym przestają mieć do nich zastosowanie. W związku z tym przepisy dyrektywy o handlu elektronicznym nie będą już ograniczać możliwości, aby każde państwo członkowskie UE objęło świadczenie takich usług własnymi przepisami krajowymi, w tym na przykład dotyczącymi systemów uprzednich zezwoleń lub informacji, które należy przekazywać użytkownikom. Ponadto ograniczenia odpowiedzialności określone w dyrektywie o handlu elektronicznym nie mają już zastosowania do usługodawców będących pośrednikami, którzy mają siedzibę w Zjednoczonym Królestwie.

2. STOSUNKI MIĘDZY PLATFORMAMI A PRZEDSIĘBIORSTWAMI (HANDEL ELEKTRONICZNY)

W rozporządzeniu (UE) 2019/1150¹⁰ dotyczącym stosunków między platformami a przedsiębiorstwami ustanowiono zharmonizowane przepisy dotyczące sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych lub użytkowników, którzy korzystają ze strony internetowej w celach biznesowych, odpowiednio, usług pośrednictwa internetowego i wyszukiwarek internetowych. Przepisy te dotyczą kwestii takich jak jasność i przewidywalność umów, nieuczciwe praktyki handlowe oraz alternatywne metody rozstrzygnięcia sporów.

Po zakończeniu okresu przejściowego rozporządzenie (UE) 2019/1150 nie będzie już miało zastosowania do dostawców usług pośrednictwa internetowego lub wyszukiwarek internetowych, które świadczą lub oferują usługi 1) użytkownikom biznesowym i użytkownikom korzystającym ze strony internetowej w celach

Przykładami usług objętych dyrektywą w sprawie handlu elektronicznego są usługi informacyjne online (takie jak gazety internetowe), sprzedaż online produktów i usług (książki, usługi finansowe i usługi turystyczne), reklama on-line, usługi świadczone w ramach wolnych zawodów (prawnicy, lekarze, agenci nieruchomości), usługi rozrywkowe i podstawowe usługi pośrednictwa (dostęp do internetu, przesyłanie oraz hosting informacji). Usługi te obejmują również bezpłatne usługi świadczone na rzecz odbiorcy i finansowane na przykład przez reklamę lub sponsoring.

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1150 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie propagowania sprawiedliwości i przejrzystości dla użytkowników biznesowych korzystających z usług pośrednictwa internetowego, Dz.U. L 186 z 11.7.2019, s. 57. Rozporządzenie to stosuje się od dnia 12 lipca 2020 r.

biznesowych, którzy mają siedzibę w Zjednoczonym Królestwie lub 2) użytkownikom biznesowym i użytkownikom korzystającym ze strony internetowej w celach biznesowych, którzy mimo że mają siedzibę w UE, dostarczają lub oferują swoje towary lub usługi konsumentom znajdującym się w Zjednoczonym Królestwie, a jednocześnie nie dostarczają tych towarów lub usług również konsumentom znajdującym się w UE. Natomiast rozporządzenie (UE) 2019/1150 będzie nadal miało zastosowanie do dostawców usług pośrednictwa internetowego lub wyszukiwarek internetowych, w tym mających siedzibę w Zjednoczonym Królestwie, jeżeli świadczą lub oferują swoje usługi odpowiednio użytkownikom biznesowym i użytkownikom korzystającym ze strony internetowej w celach biznesowych, którzy mają siedzibę lub miejsce pobytu w UE i którzy za pośrednictwem tych usług pośrednictwa internetowego lub wyszukiwarek internetowych oferują towary lub usługi konsumentom znajdującym się w UE. Jest tak niezależnie od tego, czy usługi pośrednictwa internetowego lub usługi wyszukiwarek internetowych są oferowane lub świadczone wyłącznie na rzecz przedsiębiorstw z UE lub zarówno na rzecz przedsiębiorstw z UE, jak i ze Zjednoczonego Królestwa.

3. NEUTRALNOŚĆ SIECI

W rozporządzeniu (UE) 2015/2120 w sprawie dostępu do otwartego internetu przewidziano wspólne zasady dotyczące równego i niedyskryminacyjnego traktowania transmisji danych w ramach świadczenia usług dostępu do internetu oraz związanych z tym praw użytkowników końcowych. Chociaż po zakończeniu okresu przejściowego przepisy te nie będą już miały zastosowania do Zjednoczonego Królestwa, będą one nadal regulować świadczenie usług dostępu do internetu na terenie UE bez względu na to, gdzie znajduje się siedziba podmiotu świadczącego usługi społeczeństwa informacyjnego.

Ogólne informacje na temat handlu elektronicznego i usług społeczeństwa informacyjnego można znaleźć na stronie internetowej Komisji poświęconej dyrektywie o handlu elektronicznym (<https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/e-commerce-directive>) W razie potrzeby na stronach tych będą zamieszczane dodatkowe informacje.

Komisja Europejska
Dyrekcja Generalna ds. Sieci Komunikacyjnych, Treści i Technologii